

La televisió qatariana és el canal més vist a molts bars del barri del Raval, a Barcelona.

Pendants d'Al-Jazira

L'audiència de la televisió qatariana Al-Jazira ha crescut força a casa nostra entre els veïns que entenen l'àrab. La principal força de la cadena és la credibilitat i el principal atractiu, ara mateix, la informació sobre les revoltes a Líbia i l'evolució política a Egipte i Tunísia. Visitem bars i domicilis on Al-Jazira és el primer canal.

La principal raó de l'èxit que té Al-Jazira és que els seguidors del canal als Països Catalans consideren que diu la veritat. A més, destaquen com a punts forts que sigui en llengua àrab, la gran capacitat i

la potència del directe. Al Raval de Barcelona, per exemple, es poden trobar bars on se segueix Al-Jazira, un canal que va néixer fa més de quinze anys i que ara s'ha convertit en el més seguit en llengua àrab. EL TEMPS ha

parlat amb diverses persones que segueixen regularment la cadena.

La veritat. "Miro Al-Jazira perquè és la veritat", diu Kamel, un immigrant algerià que sol venir a veure la televisió en un bar del Raval. La majoria de persones a qui EL TEMPS ha preguntat per què miren Al-Jazira han respost que és l'única cadena que diu la veritat. "Es mira tant a tot el món àrab perquè la gent hi confia", diu Tahab Abdeslam. Però també hi ha alguna veu dissonant, com ara la de Hythim el-Sakarni d'origen jordà: "A mi m'agrada Al-Jazira, però crec que no diuen tota la veritat i per això me n'he desencantat. Només expliquen un part d'allò que passa, allò que els interessa. No sé per què ho fan, si és per política o per interessos econòmics. De totes maneres, la resta de canals tampoc no són fidedignes, perquè són molt controlats pels polítics i parlen de coses molt específiques. Fa la sensació que algú els dicta què han de dir".

La potència informativa. Adel Oubaiche és el propietari del bar Lince, al carrer de l'Hospital de Barcelona. És algerià i, quan li demanem sobre les qualitats de la cadena, respon que "semblen parcials". Afegeix, encara, que, com que "és propietat de la família reial qatariana, no tenen por a l'hora de divulgar certes informacions confidencials". Un altre televident, Abdeslam, creu que la cadena és una de les més fortes i potents del món en l'àmbit informatiu. Allò que els fa especials, diu, és "la gran quantitat de contactes i informadors de què disposen" i que els subministren gran quantitat d'informació confidencial. Això els permet d'oferir un gran nombre d'ex-

clusives. Des de Mallorca, Mustafà Boulharrak, president de l'Associació d'Immigrants Marroquins Almagred de les Illes Balears destaca que "els programes més seguits d'Al-Jazira són *En directe*, que dona tota la informació d'allò que passa al món musulmà –i a la resta del món des de la perspectiva musulmana–, i la programació esportiva". El-Sakarni ho veu ben diferent i, per palesar-ho, ens explica que "recentment Al-Jazira emet una notícia sobre una manifestació a Jordània que va tenir lloc fa uns quants dies, i continuen emetent les imatges *en directe* com si passés cada dia. Això pot indicar un cert sensacionalisme, o manca d'imatges recents per a difondre, però

sí que ens diu alguna cosa sobre la potència informativa de la cadena.

L'efecte de les revoltes. Al-Jazira ha fet un desplegament informatiu molt seriós durant les revoltes al món àrab. El paper que ha exercit durant aquells fets és innegable. Nombroses persones han seguit els esdeveniments a través d'Al-Jazira. Kamel i Karima, de fet, ja eren fidels seguidors de la cadena abans, però admeten que ara volen saber com evolucionen les revoltes.

Gracies a la cobertura informativa de les revolucions, la cadena ha guanyat nous telespectadors, com ara Oubaiche, que declara que "abans de les revoltes no la miràvem; ara és po-

A l'esquerra, manifestació de dones contra els bombardeigs ordenats per Gaddafi, el 3 de març a Bengasi (Líbia). A la dreta, a dalt, oficines d'Al-Jazira a Islamabad (Pakistan). A sota, Hythim el-Sakarni i Loubna Bounakhla miren Al-Jazira a casa seva, al Maresme.

sada als dos televisors del bar". Boulharrak afirma que "amb tota seguretat Al-Jazira és la nostra finestra al món i s'ha guanyat la credibilitat perquè ofereix la realitat del carrer i no les versions oficials dels governs". Però no tothom n'està content, del tractament informatiu que s'ha donat als fets. És el cas de Sakarni: tot i que admet que "Al-Jazira ha influït en les revoltes", creu que "crea un malestar general amb els seus missatges. Les notícies que emet el canal només serveixen per a escalfar l'ambient. Només mostren imatges de manifestacions, d'avalots, de l'actuació de la policia... i no la part pacífica".

Per contra, Mohàmmad al-Nehlawi, que viu al Maresme però respon a EL

TEMPS des de Síria, on ha anat de viatge, creu que Al-Jazira ha encapçalat una revolució tecnològica i informativa, paral·lela a les revoltes populars: "Crec que Al-Jazira no dona suport al poble però sí que informa i s'hi juga el coll. Realment fan una gran tasca periodística. Al-Jazira sempre és present i informa, tant si és d'una revolució popular com d'un discurs de Mubàrak. No parla dels pros i els contres i informa des de primera línia." Al-Nehlawi afegeix que "Al-Jazira ha propagat la informació i ha permès que qualsevol canal del món copiés el material informatiu que creava. A més, hi ha hagut un acoblament entre els mòbils i la televisió i molts canals

lliures han fet servir aquestes fonts per a informar."

Un nexa cultural. La llengua és un dels principals actius d'Al-Jazira. El mercat de l'àudio-visual en llengua àrab té una audiència potencial de més de 300 milions d'espectadors. S'ha de tenir en compte que una gran part només entenen l'àrab. Karima, per exemple, admet que segueix la cadena perquè "és en àrab i no entenc prou bé l'espanyol". Fins i tot Oubaiche, marroquí d'ètnia amaziga, pensa que aquest fenomen que s'ha produït entre tota la població d'origen àrab és inevitable, perquè "les revoltes ens afecten a tots". Boulharrak

Barça, Barça, Baaaaaarça... I alguna revolució en directe

Russafa, barri valencià de toponímia aràbiga, és avui un dels districtes amb més presència musulmana. Al bar Balzac, al carrer de Buenos Aires, els algerians Ahmed i Samir veuen Al-Jazira aquest migdia de divendres. El primer no la pot seguir a casa perquè és casat amb una oriünda –“tinc una dona valenciana”, diu en català, tal com raja– i aprofita el te del bar per a “saber la veritat”. El segon es felicita per la “transparència” de la cadena i té clar que, “sense Al-Jazira, ni Mubàrak ni Ben Alí no haurien caigut pas”. Tots dos marquen una diferenciació notable amb Al-Arabiya, l’altre canal monotemàtic de notícies adreçat al món àrab: “Aquests van amb els americans”, diuen alhora. Al-Jazira, en canvi, “ofereix informació d’arreu del món amb força objectivitat”, per bé que es planyen pel fet que nasquera a la segona meitat dels anys 90, “massa tard per a informar al món sencer de la guerra que vam patir a Algèria una mica abans”.

Samir viu ací des del 2000, quan ja resultava senzill de sintonitzar-la a València, però reconeix que ara, amb motiu de les revoltes al món àrab, en fa un ús molt més freqüent que de costum. Ahmed, de la seua banda, valora que Al-Jazira critique les morts a l’Iraq i l’Afganistan, i sobretot que ho faça “sense caure en una crítica barata als Estats Units”. Un veí valencià del barri que coneix molts magribins assegura que aquest interès per allò que passa enllà de la Mediterrània no és ni de bon tros extensible als compatriotes d’Ahmed i Samir: “Malgrat tot allò que passa, predomina el menfotisme.”

Ben a prop, al bar Peña del carrer de Cuba, Nadir s’afanya a dir que sobretot li interessa el futbol: “D’Al-Jazira, n’hi ha dotze o tretze, i un d’aquests fa futbol tot el dia. És per això que vaig instal·lar-me’l ara fa deu anys. No costa més de 120 euros, tenir-lo a casa. A l’inici podíem rebre’l amb la televisió per cable, però el van eliminar ràpidament!”, s’indigna. Ell treballa al bar del seu germà Nordin, que fa negoci amb el Barça i el Reial Madrid. “M’interessa més que el Barça guanye la Lliga que no què puga passar a Líbia”, comenta Nadir, que també és “casat en una valenciana”. La setmana

Samir, a l’esquerra, i Ahmed, al centre, observen una notícia d’Al-Jazira sobre Tunísia al bar Balzac, del barri de Russafa de València.

passada van veure el València-Barça dues vegades seguides: primer, a La Sexta, i després, en un canal d’Al-Jazira. “Fins i tot hi ha espanyols”, confessa, “que s’estimen més veure el futbol ací que no en un lloc atapeït de gent”. Achour, un altre client algerià, reconeix que no té Al-Jazira a casa i que al bar presencia la Lliga de Campions, la Copa Àfrica i la Copa Amèrica. De política, no en parla: “No hi podem fer res, d’ací estant!”

Samir irromp de nou en la conversa i explica que tampoc no veu Antena 3 ni Canal 9... “perquè són uns fatxes!”, però que sí que li agraden “els noticiaris de la 1 i de Telecinco”. I és en aquest moment que intervé Alí, callat fins aleshores, per apuntar que “Al-Jazira és l’única que ens explica com maten els xiquets a Líbia i que té accés fins a l’últim racó del món àrab”. En tot cas, el seu canal predilecte és el 33, que ja veia molt quan vivia a Catalunya “pels documentals i perquè el pots posar a la nit amb la tranquil·litat que no eixirà cap dona nua”. Els darrers dies, però, la pantalla de casa apareix en negre, i quan s’assabenta que no el podrà veure mai més, no s’ho pot creure.

parla sobre l’extraordinari seguiment que té la cadena: “Naturalment, tots els musulmans seguim amb extremat interès tot allò que passa a diversos països del nord d’Àfrica. Molts hi tenim familiars i, si no, igualment ens interessa saber com pot acabar això, que per ventura ens durà la llibertat democràtica. Al-Jazira és el canal que millor ho retransmet i ho explica, tot això que passa.”

Els familiars. “Tota la família la mira; de fet, allà la mira tothom”, ens diu

Kamel. No és pas l’únic que comenta que els seus parents, al país d’origen, són fidels seguidors d’Al-Jazira i que han seguit amb atenció, a través de la cadena qatariana, els esdeveniments al món àrab. Karima, per exemple, també confirma que la seva família “al Marroc la miren; la mira tothom al món àrab”.

La principal competència d’Al-Jazira és la cadena propietat del govern d’Aràbia Saudita, Al-Arabiya, que tant Karima com Kamel miren amb assiduïtat. Tanmateix, Kamel afegeix que,

quan pot, intenta veure France24 en àrab, perquè va viure durant uns quants anys a l’estat francès. Sobre el seguiment de la cadena a les illes Balears, Boulharrak afirma: “La immensa majoria dels marroquins de Mallorca i de les Balears s’informen a través de la televisió Al-Jazira. És la més seguida, també, entre el col·lectiu musulmà de les Balears, dins el qual els immigrants marroquins son la immensa majoria.”

Aitana Colina, Victor Maceda, Joan Tomàs i Miquel Payeras